

(alcătuit din 3 note de 10, la dificultate, parte artistică și execuție) pentru un exercițiu la panglică impecabil! Perfecțiunea s-a repetat la cerc, în Grand Prix-ul din iunie anul acesta, de la Voralberg. Cu titlurile obținute la Beijing și Londra, Kanaeva a extins seria victoriilor olimpice ale Rusiei la patru medalii consecutive de aur, ca urmare a titlurilor obținute de Yulia Barsukova în 2000 și Alina Kabaeva în 2004. Modestă, muncitoare (se antrenează 8 ore pe zi, 6 zile pe săptămână), pasionată, Evgenia Kanaeva a fost supranumită "Maica Tereza", pentru generozitatea cu care împarte cu cei din jur, cunoscuți sau necunoscuți, emoții sau bunuri. "Nu mi-am propus să fiu o legendă", a mărturisit ea, "dar iubesc gimnastica și aș vrea ca lumea să-și aducă aminte de mine".

Missy, puștoaica minune din bazin

Deși născută din părinți canadieni, Melissa "Missy" Franklin a fost arma secretă a Statelor Unite în probele feminine de natație de la JO. Puștoaica de numai 17 ani a cules la Londra 5 medalii, dintre care 4 de aur (100 și 200 m spate, plus ștafetele de 4x100 m mixt și 4x200 m liber) și 1 bronz (4100 m liber), bătând și recordul la 200 m spate. Sportiva din Colorado a condus cursa de patru bazine de la început până la final și a terminat în două minute și 4,06 secunde, corectând precedentul record

mondial cu nu mai puțin de trei sferturi de secundă! Franklin a devenit totodată prima femeie după 12 ani care a reușit "dubla" la spate, repetând performanța izbită tot de o tânără, de 16 ani: Diana Mocanu. Missy a început înotul de performanță la vârsta de 5 ani, îndemnată de mama ei și susținută asiduu de tatăl său, fost practicant de fotbal american. La doar 13 ani, ea concura în trialul de selecție pentru JO de la Beijing, dar nu obținea alt rezultat mai bun decât locul 37 la 100 m liber. Peste 4 ani însă, tânăra care crescuse și-n înălțime (ajungând la 1,85 m), și-n valoare își lua revanșa. Ceea ce a impresionat la Londra, dincolo de talentul ei neobșnuit, a fost...felul în care și-a pictat unghiile, în culorile steagului american. Încă o dovadă de patriotism, după cea dată de tatăl ei, care n-a lăsat-o să concureze pentru Canada, unde selecția ar fi fost mai ușoară. Acum, Missy este mândria americanilor, dar continuă să refuze ofertele bănești care i-ar afecta statutul de amator, pentru că visul ei e să obțină o bursă de colegiu.

Marșul triumfal al lui Cheng Ding

Cine ar fi crezut că proba de 20 km marș de la JO va fi câștigată de un chinez? Ei bine, Chen Ding a scris istorie pentru țara sa, terminând cursa în 1:18:46, un timp cu 13 secunde mai bun decât precedentul record

olimpic, care îi aparținea polonezului Robert Korzeniowski din 2000, de la Sydney. Pe locul secund s-a clasat guatemalezul Erick Barrondo, iar medalia de bronz a revenit unui alt chinez, Wang Zhen. Chen Ding a adus astfel prima medalie olimpică pentru China în proba de marș și și-a făcut totodată un cadou minunat, întrucât a doua zi împlinea 20 de ani! Modest și extrem de sincer, atletul a mărturisit într-un interviu că datorează acest succes și faptului că...n-a fost bun la școală. La începuturi, el și-a încercat norocul la 5 și 10.000 m, dar evoluțiile sale erau mediocre. La 15 ani, și-a dat seama că se descurcă mult mai bine la marș, dar nici atunci nu a crezut că va ajunge așa departe, fiind mai tentat să cânte la chitară. Însă audițiile sale s-au încheiat doar cu verdictul mediocru: "Nu-i rău". Dându-și seama că e mai bine insiste pe direcția unde performase, Chen Ding s-a pus pe treabă. Însă nici ajuns la JO n-a crezut că va lua medalie, ținând cont că în cursă se aflau și campionul olimpic en-titre, Valeri Borchin, și compatriotul Wang Zhen, deținătorul recordului la juniori. Până la urmă, victoria a fost a lui, semn că și înlocuirea vechiului antrenor, italianul Sandro Damilano, cu olimpicul din 1984 Zhang Fuxin a fost o alegere inspirată.

Magda Comișel

EVGENIA KANAeva

CHEN DING